

>> Gegants a la fira popular Torna en Serrallonga de Sant Hilari Sacalm. (Font: AJUNTAMENT DE GIRONA. CRDI. TXUS SARTORIO.)

320

Maig-juny 2020

Dossier

Imatgeria popular

Entrevista amb Josep Arnau

Un recorregut per l'Escola Universitària ERAM

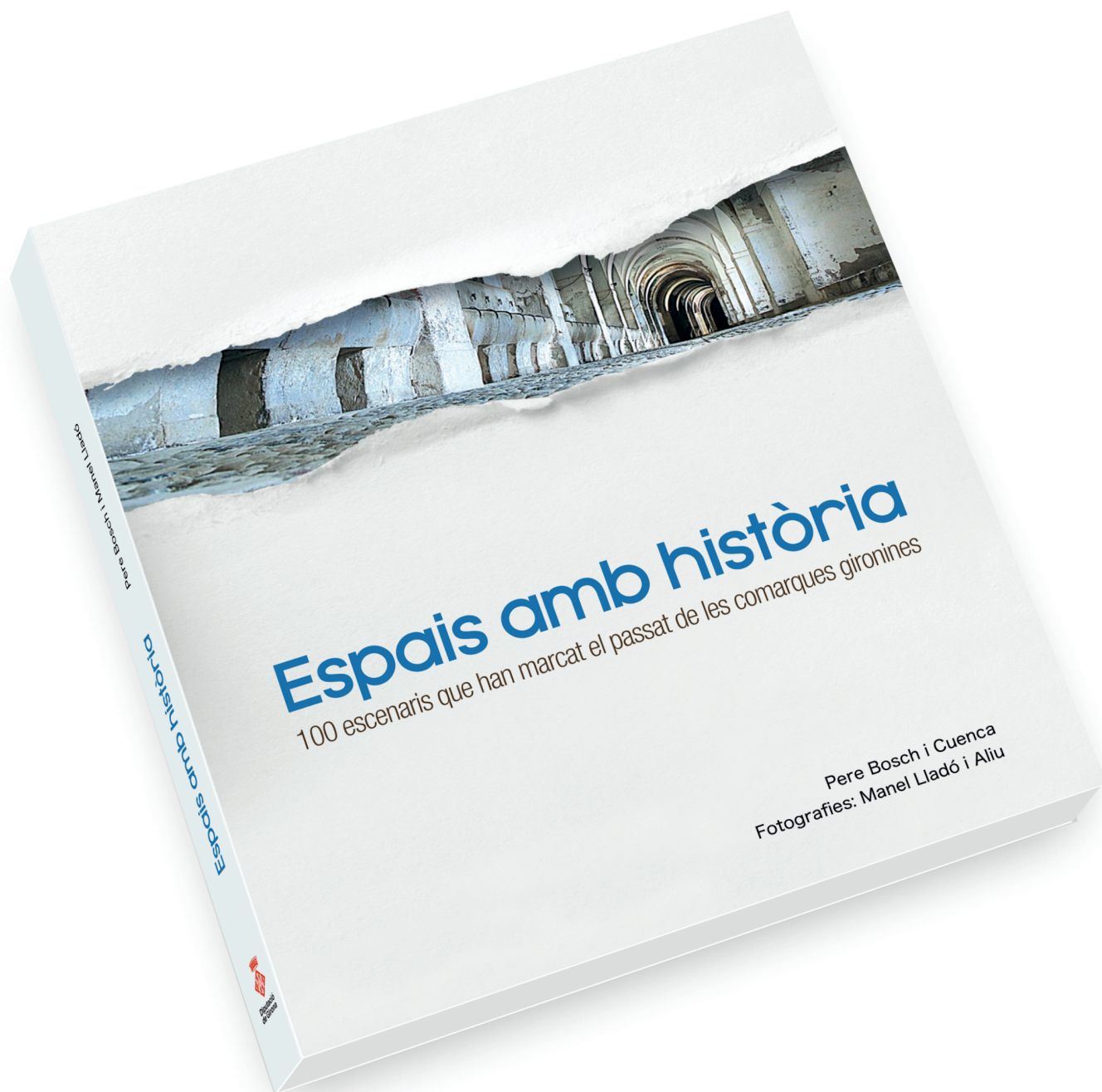
El somni de restaurar l'Odèon

La llarga lluita per la igualtat

El dossier d'aquest número, coordinat per Marina Puig i Carme Vinyoles, fa un repàs històric de la lluita per l'emancipació de les dones i tracta des de múltiples angles la qüestió del feminisme, més vigent i transversal que mai. Vint anys enrere, la REVISTA DE GIRONA ja va dedicar un dossier a *Dones i feminisme*. En el número 201, Antònia Adroher contextualitzava així la situació: «Des de molt joveneta, un dels meus objectius fonamentals ha estat la lluita per la igualtat entre homes i dones: igualtat davant la llei, en l'economia, en la política, en els múltiples aspectes de la vida civil. El sentiment de discriminació contra la dona, molt estès en la societat durant les primeres dècades del segle passat, és una de les raons que em van incitar a ser mestra. Jo veia en l'educació una de les armes fonamentals per fomentar aquesta igualtat». Més recentment, en el número 299, Maria Àngels Casademont se centrava en la figura de l'escriptora i conferenciant Lluïcia Canyà (la Bisbal d'Empordà, 1901-1980), la primera dona que va tenir una secció diària a *La Veu de Catalunya*. El gran missatge de Canyà, apunta Casademont, era aquest: «Escolteu, dones de Catalunya! Poseu-vos de cara al món [...] Estudieu! Lluïteu! Ara és el moment!». També recorda que un llibre seu va tenir molta requesta: «*L'etern femení* (1934) la va convertir en la marassa de les catalanes d'abans i després de la guerra, fins ben bé a mitjan dècada dels seixanta. No feia gaire que els assajos feministes eren cosa d'homes».

D'altra banda, el reportatge de Jordi Arbonès sobre l'Organización Juvenil Española (OJE) pot ser complementat amb l'article que Josep Clara va dedicar en el número 153 al Frente de Juventudes de Girona, que va conèixer l'eficàcia i l'esplendor màximes entre 1944 i 1948. «Si l'organització va acomplir un paper no menyspreable a l'hora d'entretenir el jovent en activitats esportives, culturals o recreatives, va fracassar rotundament en el moment d'aportar militants al partit dels grans», afirmava Clara.

E

I territori de les comarques gironines és ple d'espais que han estat l'escenari de fets que han marcat la història de Catalunya, o bé de successos que, sense que aparentment tinguin transcendència, resulten ben paradigmàtics d'un determinat fenomen, tant de caire social com polític. Alguns d'aquests espais han perviscut en la memòria popular, ja sigui a través del nomenclàtor o d'algun monument commemoratiu; d'altres, en canvi, resten completament oblidats o abandonats. En aquest llibre es ressegueixen cent d'aquests espais: es recorda quin fet singular o transcendent s'hi va produir, quina empremta en resta en l'actualitat i com s'hi pot accedir.

Diputació de Girona